

ה"ת 64596/06/20 - חיים מורר לוי נגד תחנת לב תל אביב, תנו לחיות לחיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 64596-06-20 מורר לו נ' לב תל-אביב ואח'

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המבקשים:
נגד

המשיבים:
1. תחנת לב תל אביב
2. תנו לחיות לחיות (פורמלי)

החלטה

רקע

1. בהחלטתי מיום 10.9.20, דחיתי את בקשתו של המבקש להחזיר לו את הכלבה שנתפסה, ביום 24.6.20 ונמסרה לפעילה של המשיבה 2 וזאת נוכח החשש, שעלה מעיון בתיקי המשטרה, לפיו אין המבקש מספק את צרכיה של הכלבה. בנסיבות שהובאו בפניי, סברתי שלא היה מקום להחזיר את הכלבה למבקש, שאינו יכול לספק את צרכיה.
2. על מנת לעקוב אחר מצבה של הכלבה קבעתי דיון, אליו זימנתי את הצדדים, לרבות את מי שהכלבה נמסרה לידיה וכן את מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות.

השתלשלות העניינים מאז ההחלטה

3. בדיון, שהתקיים ביום 17.9.20 הסתבר שהכלבה הועברה למשפחת אומנה, על פי החלטתה של המשיבה 2. (כאמור בדבריה של גב' לירן בעמ' 12 ש' 22 לפרוטוקול). עוד עולה מדבריה שפנתה, לא אחת, ליחידת הפיצו"ח (פיקוח על הצומח והחי במשרד החקלאות. ת' ש' ק') על מנת להגיש תלונה כנגד המבקש בנוגע ליחסו לכלבה (עמ' 14 ש' 22).
4. מטיעוניו של ב"כ המשיבה 2, עו"ד וול, עלה שלטעמו, ברגע שהחלטתי שלא להחזיר את הכלבה לידי של המבקש, נתונה לבית המשפט סמכות, על פי סעיף 10א (ד) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "**החוק**"), לפעול בהתאם לסעיף 12 לחוק.

עמוד 1

5. עו"ד סירוטה, שהתייצב לדיון מטעמו של מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, הודיע שהכלבה אינה מוחזקת במשרד החקלאות ואף לא במתקן מוגן.

6. רס"ב פובודובסקי הודיע שתיק החקירה שנפתח כנגד המבקש, בגין עבירה על חוק צער בעלי חיים, נסגר. כפי שציינתי בהחלטתי מיום 10.9.20, התקיים דיון בבקשת המשטרה לעצור את המבקש בתיק מ"י 40905-06-20. בהחלטתה מיום 19.6.20 הורתה כב' השופטת אורלי מור אל לווטרינר המחוזי לבדוק את מצבם של הכלבים "בשים לב שמתוך התיק עולה אפשרות שהכלבים שנמצאים בידי החשוד בבית אביו לא מוחזקים בצורה ראויה, הווטרינר העירוני יבדוק את מצבם של הכלבים ויקבל החלטה בהתאם לסמכויותיו. המשטרה תעביר החלטה זו לווטרינר העירוני".

7. למעשה מאז החליטה המשיבה 1, משטרת ישראל, לסגור את התיק כנגד המבקש, חרף החשדות שהיו קיימים, אין כל רשות מרשויות אכיפת החוק, חוקרת את התלונות לפיהן עבר המבקש על הוראות סעיף 2א לחוק.

8. למרות שסברתי, במהלך הדיון, שבנסיבות בהן נסגר התיק, יש להורות על השבתה של הכלבה למבקש, מצאתי מקום לאפשר למשיבה 2 להגיש בקשה ולנמק את עמדתה בעניין.

9. בבקשתה (מיום 23.9.20) עותרת המשיבה 2, שלא להחזיר את הכלבה למבקש. המשיבה סבורה, שאף אם נפלו פגמים, בהליך התפיסה של הכלבה, (שלא הועברה למתקן מוגן, בהתאם לסעיף 8(ג) לחוק); נוכח תכליתה של התפיסה; חרף העובדה שתיק המשטרה כנגד המבקש, נסגר; הרי שעל העקרונות העולים מסעיפים 9(ב) ו-10(א) לחוק, להנחות את בית המשפט בבואו להכריע בשאלה הם להחזיר את הכלבה למבקש אם לאו.

10. לטענתה של המשיבה 2, מוסמך בית המשפט לשקול את השיקולים האמורים בסעיף 10 לחוק, גם במצב דברים בו אין משרד החקלאות או הממונה מטעמו עושה שימוש בסמכותו.

11. המשיבה 2 הודיעה שהגישה לבית המשפט תביעה, לרבות בקשה לצו זמני, שיאסור על המבקש להחזיק בכלבה בת"א 67828-12-20.

12. ביום 22.12.20 הודיעה המשיבה 1, משטרת ישראל, שחרף העובדה שהתיק כנגד המבקש נסגר, המשיבה 1 מצטרפת לעמדתה של המשיבה 2 לפיה אין להחזיר את הכלבה למבקש.

13. בדיון, שהתקיים ביום 30.12.20, הביע המבקש התנגדות לעיקורה של הכלבה. עוד אמר שקנה את הכלבה "בשביל צרכי האיש" וסיפר שהוא "גם מוסר כלבים" לדבריו לא רכש את הכלבה "בשביל לעשות ביזנס

מהמלטות אלא להגנתו, משום ש"אֵיִם" על ידי "כל מיני גורמים". המבקש אמר שהוא אוהב את הכלבה וביקש שתושב לחזקתו. עוד אמר "היא נכנסה לזיווג בלי שליטה שלי ולא יכולתי להפריד. היא המליטה 4 גורים, מתוכם אחד מת. מכרתי את שלושת הגורים, אחד ב-500 ₪, השנייה ב-800 ₪, מחיר סמלי של סל אימוץ". המבקש ציין, שיתכן שלו הכיר את "המשפחה המאמצת את הכלבה, הייתי מסכים שתישאר אצלם אבל לא נותנים לי אפשרות" (עמ' 30 ש' 5)

14. ביום 7.1.21 הגישה המשיבה 2 לתיק בית המשפט חוות דעת ווטרינרית, המתייחסת לחשיבות שיש לעיקורן של כלבות.

דין והכרעה

15. סעיף 1א2 לחוק מטיל חובה על המחזיק בבעל חיים או על בעלים של בעל חיים "לספק לו את צורכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו".

16. כפי שקבעתי בהחלטתי מיום 10.9.20, עלה מתוך המסמכים, שהוצגו לעיוני, חשש לרווחתה ולחיייה של הכלבה וכן חשש שהמבקש אינו יכול לספק את צרכיה.

17. המשיבה 2 הודיעה שהגישה תביעה, לרבות בקשה לצו זמני, שיאסור על המבקש להחזיק בכלבה בת"א 67828-12-20.

18. בפסק דינו בבג"צ 6446/96 העמותה למען החתול נ' עיריית ערד, פ"ד נה(1) 769 (1998), התייחס כב' השופט גולדברג לחובה להגן על בעלי חיים ולטעמים לקיומה של החובה וקבע, בפסקה 11 לפסק דינו, ש"נקודת האיזון בין ערך ההגנה על בעלי חיים לבין ערכים אחרים אינה אחת ויחידה. נקודת האיזון תלויה במשקל היחסי של הערך המתנגש. ככל שמשקלו היחסי של הערך האחר גבוה יותר, תיטה הכף לצד הגברת ההגנה עליו, וככל שמשקלו היחסי של הערך האחר נמוך יותר, תיטה הכף לצד הגברת ההגנה על בעלי החיים".

19. בפסקה 60 לפסק דינו בעפ"א (מחוזי - ב"ש) 33135-08-18 משרד החקלאות נ' ניסני, (להלן: "ניסני") קבע כב' השופט אינפלד ש"אין מחלוקת כי אם יש יסוד סביר לחשש כי בעל החיים יפגע מעבירה נגד חוק צער בעלי חיים, אין מקום להחזיר את בעל החיים למחזיק".

20. ממסמך שהוגש לתיק ביום 22.12.20, עולה שהשר לאיכות הסביבה (כפי שנקרא אז המשרד להגנת הסביבה) קבע שהמשיבה 2 היא "ארגון למען בעלי החיים", בין היתר, לענין סעיף 17 לחוק.

21. ס"ח תשע"ו מס' 2516 מיום 23.12.2015 עמ' 298 (ה"ח 944)

22. **הוספת סעיף 10א** אין חולק בדבר היותה של זכות הקניין זכות יסוד, עם זאת דומה שאין חולק שהחוק קובע את זכותם של בעלי החיים לצרכי מחייתם, לרבות לרווחתם (ראו לעניין זה פסקה 66 לפסק דינו של כב' השופט אינפלד בעניין ניסני).

23. נוכח האמור במסמכים, שהוגשו לתיק, מהם עולה חשש לרווחתה של הכלבה; נוכח דברי המבקש בדיון, לפיהם לא מן הנמנע שלו פגש את המשפחה ה"מאמצת" את הכלבה, היה מסכים להשארת הכלבה בחזקתה; על מנת שלא לסכל את האפשרות לדון בבקשה לצו המניעה הזמני, ומכח סמכותי לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, אני דוחה את בקשתו של המבקש להחזיר לרשותו את הכלבה, עד למתן החלטה בבקשה בת"א 67828-12-20.

24. **המזכירות** המזכירות תשלח החלטתי לצדדים וכן תעבירה לעיונו של כב' השופט צימרמן.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.